

Sygn. akt IV CSK 586/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie przy uczestnictwie L. S.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Ca .../17,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na wniosek Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w J., postawionej w stan likwidacji już po jego wszczęciu. Spółdzielnia jako wnioskodawca domagała się w nim stwierdzenia, że nabyła przez zasiedzenie własność nieruchomości należącej do poprzedników uczestnika, którą po zapłaceniu im uzgodnionego wynagrodzenia objęła w posiadanie samoistne, zabudowała pawilonem handlowym i prowadziła na niej działalność najpierw osobiście, a następnie przy wykorzystaniu agentów.

Wniosek został uwzględniony przez Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z 28 lutego 2017 r., od którego apelację uczestnika oddalił Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z 11 sierpnia 2017 r.

Skargę kasacyjną od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z 20 listopada 2017 r. wniósł uczestnik, przy czym zwolnienie od jej opłacenia zostało mu udzielone postanowieniem z 27 listopada 2017 r.

Z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że wpisana pod numerem [...] Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w J. w likwidacji została wykreślona z rejestru przedsiębiorców 23 listopada 2017 r., a wpis ten uprawomocnił się 6 grudnia 2017 r. Z tą zatem datą utracił byt podmiot, z którego inicjatywy postępowanie zostało wszczęte i bez udziału którego nie może się ono toczyć. Likwidacja jako sposób zakończenia działalności nie prowadzi do następstwa prawnego pod tytułem ogólnym, którego wystąpienie - analogicznie jak w przypadku spadkobrania po osobach fizycznych - mogłoby uzasadniać zawieszenie postępowania i podjęcie działań zmierzających do ustalenia podmiotu, który zajął miejsce poprzednia w stosunkach prawnych materialnych i procesowych powstałych z jego udziałem. O ile przed zakończeniem likwidacji doszło do rozdysponowania składników mienia podmiotu likwidowanego, to nabywcy tych składników majątku stają się następcami zbywcy tylko pod tytułem szczególnym, a następstwa procesowego będącego konsekwencją tego rodzaju przesunięć majątkowych dotyczy wyłącznie art. 192 pkt 3 k.p.c.

Ustanie bytu prawnego (zdolności prawnej) podmiotu stosunku prawnego, którego dotyczy zaskarżone postanowienie (art. 64 § 1, art. 199 § 1 pkt 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) sprawiła, że postępowanie kasacyjne w sprawie należało umorzyć (art. 355 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

Uwzględnienie powyższych przesłanek musi zdeterminować sposób zakończenia postępowania wszczętego wniesioną przez uczestnika skargą kasacyjną. Skoro jednak do ustania bytu prawnego wnioskodawcy doszło zanim w sprawie zapadło postanowienie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), to - odnosząc się do argumentacji przytoczonej przez uczestnika we wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania - trzeba stwierdzić, że skargi kasacyjnej uczestnika nie sposób jest uznać za oczywiście uzasadnioną w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Podniesione w niej zarzuty koncentrują się wokół okoliczności faktycznych uznanych za ustalone w sprawie, gdy tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

kc

jw